Ankenævnet for Forsikring

903/12

Den 26. november 2012 blev i sag nr. 82.236:

xxxxx xxxxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxx xxx xxxxxxxx
xxxx xxxxx

mod

FSP Pension
Philip Heymans Allé 3
2900 Hellerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikrede har arbejdsmarkedspensionsordning i FSP Pension, tidligere SSP. Der klages over forskellige forhold vedrørende pensionsordningen.

Af klageskemaet, der er underskrevet af klageren den 9/3 2012, fremgår bl.a.:

"1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. …
Redegørelse vedlagt

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? …
1: At det vurderes, om beløbet på PFA-policen i 1981 svarede til det kontantbeløb, som alternativt skulle indbetales i kontanter,

2: Om grundlaget som tilsagnssystem blot kunne ændres i 1993 uden nogen valgmulighed og den beregnede større pensionsudbetaling, som jo viser sig ikke at holde.

3: Hvorfor falder pensionsbeløbet så meget ved mit 65. år

4: Bekræftelse på, at det forventede højere beløb fra PFA bliver udbetalt til mig.

5: Forklaring På, hvordan FSP's bestyrelse kan skrive at en ophævelse af PFA-policen og ovf. Til FSP ikke ville få nogen indflydelse på min pension, når beregningerne viser, at jeg ville miste ca. 30.000 kr.

6: At min pension revurderes, som følge af, at fra mit 67. år vil hele pensionen dækkes af PFA og dermed vil jeg aldrig få glæde af min opsparing i FSP."

Klageren har i den vedlagte redegørelse anført:

2. 82.236

"Jeg blev ansat i Sparekassen ... (…) den 1. marts 1969, og da sparekassen havde pensionsordning med PFA, blev det naturligt mit pensionsselskab.

I 1981 blev jeg tvunget til at lade min pensionsordning overgå til FSP (SSP), mod at få en pension, som garanterede mig 65% af min løn på pensionstidspunktet - 65 år - tilsagnssystem. Indestående på min PFA pension var ca. 300.000 kr. (pr. 1/1-1984 kr. 364.209). PFA-pensionen kunne iflg. FSP ikke gøres op og provenuet overføres som eengangsbeløb til FSP, da det ville medføre store administrative udgifter.

Jeg fik således ikke kendskab til, hvor meget der skulle indbetales i kontanter, for at opnå fuld pensionstilsagn, men min PFA-pension ville blive videreført som en underforsikring, hvor præmien blev fastfrosset på 1981-nineau. Det var netop tilsagnet om en fast pct.del af slutlønnen - tilsagnssystemet - som gjorde det 'spiseligt' at indgå den nye ordning (der var i øvrigt ingen valgmulighed).

Der vedlægges kopi brev fra SSP af 29. januar 1981 samt kopi af referat fra mødet 12. marts 1981

I 1985 modtager jeg brev fra SSP ang. min police i PFA ..., hvori det understreges, at for at SSP kunne love en alderspension på 65% af lønnen på afgangstidspunktet, fastlåstes præmien på 1981-niveau og at pensionsudbetalinger fra PFA skulle udbetales til SSP

Der vedlægges kopi af brev fra SSP 10. december 1985

I oktober/november 1993 modtager jeg brev om, at tilsagnssystemet ikke kan fortsætte og at min pensionsaftale overgår fra tilsagnssystem til tarifordning ifølge bestyrelsens forslag til nye pensionsregulativer for FSP 1, som jeg var underlagt. Her var der heller ingen valgmuligheder, men iflg. Beregningerne ville jeg blive bedre stillet end tidligere, da jeg kunne forvente at få 108,4% af 65% af lønnen på pensioneringstidspunktet. Det skal så senere vise sig, ikke at holde stik.

Der vedlægges kopi af breve fra oktober og november 1993.

I december 2006 får jeg svar på tidligere fremsendt brev med spørgsmål om min pension i hhv. PFA og FSP, idet jeg fortsat er utilfreds med, at de mange penge, som er opsamlet hos PFA ikke indgår i beregningerne af min pensionsudbetaling fra FSP. Jeg synes jo det var et stort beløb på PFApolicen i 1981, som kun har haft til formål at sikre FSP.

I maj 2007 afholdes der på min foranledning med møde i sparekassen med FSP v/... og ... samt de medarbejdere i sparekassen, som havde lignende ordninger.

Konklusionen var igen, at vi fik det i hht. policerne som vi havde krav på, om end policerne var blevet ændret i 1993.

Der vedlægges kopi af referatet 30. maj 2007

I oktober 2008 får jeg meddelelse fra PFA, at min police i PFA er ændret til en fripolice på grund af manglende indbetalinger fra FSP.

Da det ikke stemte overens med den melding, jeg havde fået ved det foregående møde i maj 2007, rettes der henvendelse til FSP. I svaret fra FSP beklager man, og at præmier for 2008 og 2009 var indbetalt. Endvidere præciseres det, at såfremt ydelserne fra PFA overstiger ud-

betalingerne fra FSP, vil jeg få det højeste beløb. Iflg. forudsætningerne for udbetalinger vil der fra mit 67. år blive udbetalt årligt kr. 288.559 svarende til 24.046,58 pr. måned.

Der vedlægges kopi af korrespondance samt kopi af brev fra PFA

I april 2009 anmoder jeg om at få min alderspension og vælger endvidere at få udbetalt alderssum.

Jeg havde naturligvis forventet at få, hvad der efter min opfattelse var lovet, og havde på den baggrund lavet følgende beregning:

Løn (årligt) på pensioneringstidspunktet 1. maj 2009 724.350

Pension: 108,4% af 65% af slutlønnen andrager 510.377

Svarende til en udbetaling på kr. 42.531,42

Imidlertid havde jeg valgt at få udbetalt alderssum, hvilket ville medføre en nedsættelse af ydelserne med 12-14%

Hvilket ville medføre, at pensionen blev reduceret til (510.377 – 13%) = kr. 444.028,-

Svarende til en månedlig udbetaling på kr. 37.002,-

Fra FSP modtager jeg brev om, at min pensionsudbetaling andrager kr. 32.450,-

Hvilket er kr. 4.552,- mindre end forventet, uden at jeg får en forklaring herpå. Måske er det fordi jeg bliver pensioneret som 62½ årig, og ikke som 65 årig.

Jeg havde så forventet, at min livsvarige pension ville andrage de 32.450,- dog fra det 65. år fratrukket offentlig pension kr. 6.259,- og ATP ca. 1.820,-, altså ca. 25.148, men nej, pensionsudbetalingen falder til kr. 22.417,78. Det er trods alt kr. 1.954,- pr. måned, svarende til kr. 23.448,- årligt.

Der vedlægges pensionsberegning fra FSP.

I april 2011 modtager jeg brev fra FSP om pensionsvalg, hvori FSP's bestyrelse anbefaler, at jeg skifter investeringsform til markedsvilkår. Et skifte, som bestyrelsen anbefaler, medfører, at min PFA-police ophæves og overføres til FSP. Ifølge bestyrelsen vil ophævelsen og overførslen ikke have nogen indvirkning på min pensionsordning i FSP, men her er jeg jo meget uenig med FSP's bestyrelse, idet hvis først PFA-policen er ophævet, så vil jeg fra mit 67. år ikke kunne få det iflg. beregningerne højere beløb, som iflg. brev fra FSP den 2. juni 2009 anslåes til kr. 299.465, altså ca. 30.000 kr. mere, end fra FSP.

Jeg vedlægger kopi af mit svarbrev, men har aldrig modtaget svar herpå.

Jeg havde ved udgangen af 2007 en pensionssaldo i FSP på kr. 5.252.119 hvoraf der så er udbetalt alderssum og pension siden 1/5-2009, og iflg. opgørelse fra PFA er saldoen på min konto 766292 ca. 2.900.000.

Det vil jo så sige, at fra mit 67. år vil min pension blive dækket af udbetalingerne fra PFA, og dermed vil jeg aldrig få glæde af de mange penge, som jeg har opsparet i FSP.

Det synes jeg er uretfærdigt. Jeg havde trods alt i 1984 et beløb på 438.000 som med renter og bonustilskrivninger er mine optjente penge. Det er efter min mening en meget høj præmie, jeg har betalt ved optagelse i SSP (FSP)."

Heroverfor har det indklagede selskab i brev af 30/3 2012 til nævnet anført:

"**Redegørelse**

Indledningsvis skal vi bemærke, at det efter vores opfattelse er uklart, hvad klager ønsker at opnå med sin klage, men ud fra klagers sagsfremstilling og spørgsmålene 3-6 formoder vi, at klager ønsker en forklaring på forskellen på den af FSP oplyste størrelse af alderspensionen, jf. brev af 10. november 1993, og det, som klager får udbetalt i alderspension fra sin pensionsordning nu. Endvidere stiller klager spørgsmål til værdien af hans pensionsordning i PFA samt til overgangen fra tilsagnsordning til tarifordning, som skete i 1993. Det vil vi redegøre for i det følgende.

Klager blev optaget i FSP (det daværende SSP) i 1981 i forbindelse med fusionen mellem Sparekassernes Pensionskasse og Danske Sparekassefunktionærers Pensionskasse, hvorved FSP overtog rettighederne og forpligtelserne vedrørende hans pensionsordning i PFA Pension. Værdien af det indestående, han på daværende tidspunkt havde på denne pensionsordning, indgik herefter som en delvis dækning af FSP's forpligtelser overfor klager (og hans eventuelle efterladte), idet hans pension på pensioneringstidspunktet skulle udbetales af FSP. Dette fremgik bl.a. af breve fra FSP af 21. og 29. januar 1981 samt af den erklæring dateret 9. september 1981, som klager underskrev i forbindelse med optagelsen i FSP. Begge breve samt erklæringen indgår som bilag til klagers klageskrivelse til ankenævnet, og vi henviser derfor hertil.

Klager ønsker, at det vurderes, om beløbet, der var på PFA policen ved optagelsen i 1981 svarede til det kontantbeløb, som alternativt skulle indbetales i kontanter. Hertil skal FSP anføre, at spørgsmålet om, hvorvidt den af PFA Pension opgjorte depotværdi pr. 1.1.1981 var korrekt, er et anliggende mellem klager og PFA Pension og er således ikke et spørgsmål, som FSP kan besvare.

Klager har løbende stillet spørgsmål til sin underliggende pensionsopsparing i PFA Pension i relation til størrelsen af den pension, han ville få udbetalt fra FSP, herunder hvilken af de to opsparinger, der ville komme til udbetaling på pensioneringstidspunktet. Denne bagvedliggende konstruktion, som blev etableret i forbindelse med fusionen mellem Sparekassernes Pensionskasse og Danske Sparekassefunktionærers Pensionskasse, har som ovenfor nævnt været beskrevet ad flere omgange, særligt i brev af 21. januar 1981 og igen i brev af 29. januar 1981 samt løbende i breve sendt til klager - senest ved brev af 5. december 2006, jf. bilag ... Ligeledes har FSP redegjort herfor på et gå-hjem-møde den 30. maj 2007 med deltagelse af FSP og medarbejdere i Sparekassen ..., som var omfattet af en ordning, hvor en del var dækket af en underliggende ordning i PFA, jf. det af klager fremsendte referat. Det er således FSP's opfattelse, at klager løbende har været grundigt orienteret om, hvordan hans underliggende ordning i PFA Pension virker i forhold til hans pensionsordning i FSP, herunder at pensionsordningen i PFA alene ville komme til udbetaling i tilfælde af, at udbetalingerne overstiger udbetalingerne fra FSP, jf. nedenfor.

Vedrørende spørgsmålet om FSP Pensions beslutning om at lade medlemmer overgå fra en tilsagnsordning til en tarifordning, skal FSP anføre, at beslutningen blev truffet på en ekstraordinær generalforsamling i december 1993. Overgangen gennemførtes ved en ændring af

FSP's pensionsregulativ for de daværende afdelinger FSP 1 og FSP 5, og der blev således truffet en gyldig generalforsamlingsbeslutning herom. Medlemmerne var desuden blevet behørigt orienteret om baggrunden for overgangen fra tilsagnsordning til tarifordning samt konsekvenserne heraf for det enkelte medlem både i personlige breve (jf. det af klager til ankenævnet fremsendte brev af 10. november 1993) og i en artikel i FSP-nyt nr. 4-1993, jf. bilag ...
Det bemærkes, at det er i overensstemmelse med almindelige foreningsretlige principper, at generalforsamlingen er øverste myndighed og kan træffe beslutninger af den pågældende art med virkning for de berørte medlemmer, og der er således ikke grundlag for at anfægte denne beslutning. Subsidiært skal FSP anføre, at en indsigelse mod den af generalforsamlingen trufne beslutning ikke er mulig nu, idet en sådan indsigelse efter FSP's opfattelse, vil være forældet.

For så vidt angår forskellen i den af FSP oplyste størrelse af alderspensionen, jf. brev af 10. november 1993, og den alderspension, som klager har fået udbetalt siden maj 2009, bemærkes det, at de i brevet af 10. november 1993 oplyste ydelser er beregnet under forudsætning af, at udbetaling sker fra det 65. år, samt at hele alderspensionen udbetales som en løbende ydelse.

Klager valgte at gå på alderspension fra FSP pr. 1. maj 2009 ved en alder på 62½ år samt at få en del af den løbende alderspension udbetalt som et engangsbeløb. Klager valgte således at starte udbetalingen af sin alderspension ca. 2½ år tidligere i forhold til det der var forudsat i beregningen fra 1993, og det har den betydning, at der er færre år at spare op i, ligesom der er færre år at forrente udbetalingen i, og udbetalingen skal ske over en længere periode end forudsat i beregningsgrundlaget. Udbetalingen i tarifordningen vil derved blive reduceret. At klager valgte at konvertere en del af den løbende alderspension til et engangsbeløb, har endvidere den betydning, at den årlige alderspensionen reduceres yderligere. Dette fremgår tillige af brevet af 10. november 1993 fra FSP Pension til klager.

Reduktionen i den beregnede alderspension skyldes således ikke overgangen fra tilsagnsordning til tarifordning, men derimod de ændrede forudsætninger for udbetaling af alderspensionen.

Klager anfører, at han skulle være berettiget til at få udbetalt pensionen fra PFA, idet denne ifølge klagers egne beregninger skulle være højere end pensionen fra FSP. Hertil skal FSP bemærke, at det, fremgår af de fremsendte policeudskrifter fra PFA, at alderspensionen er beregnet fra klagers 67. år, hvilket vil betyde en højere årlig udbetaling. FSP skal derfor afvise, at klager ville kunne opnå en højere pension fra PFA end den han p.t. modtager og har modtaget fra FSP siden sit 62½. år.

I relation til klagers spørgsmål til FSP's pensionsvalg, skal FSP bemærke, at klager i lighed med FSP's øvrige medlemmer modtog tilbud på at foretage et skift af investeringsform til markedsvilkår. Klager blev orienteret om, at et skift af investeringsform ville betyde, at klagers underliggende ordning ville blive overført fra PFA til FSP, hvilket dog ikke ville få indvirkning på pensionsordningen i FSP, idet værdien allerede indgik heri. Klager er uenig i, at det ikke har betydning for hans pension, idet han anfører, at han derved ikke fra sit 67. år ville kunne modtage de ifølge beregningerne højere beløb fra PFA, hvis denne er ophævet og overført til FSP.

Klager har fremlagt et brev dateret den 18. oktober 2011. Dette brev har FSP ikke modtaget. FSP har derimod modtaget et enslydende brev dateret den 8. maj 2011, som blev indsendt sammen med klagers svarkort vedrørende Pensionsvalget 2011. FSP har ikke opfattet bre-

vet, således at det krævede et svar, men blev set som en kommentar til Pensionsvalget og en begrundelse for klagers valg.

Det ændrer imidlertid ikke på, at klager modtager den korrekte alderspension fra FSP i overensstemmelse med de aftaler, der blev indgået på tidspunktet for klagers optagelse i FSP og i overensstemmelse med de forudsætninger, der ligger til grund for beregningen af klagers pension, og FSP skal derfor fastholde, at klager modtager den pension, som han er berettiget til."

Nævnet har fået forelagt de bilag, parterne har fremlagt.

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af parternes indlæg og de fremlagte bilag finder nævnet det ikke bevist, at selskabet har behandlet sagen forkert. På det foreliggende grundlag finder nævnet således ikke anledning til at udtale kritik af selskabet.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen

Udskriftens rigtighed bekræftes

Henning Jønsson